

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 114.

V Ljubljani, v petek 18. maja 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 17. maja.

Budgetna razprava.

(26. dan.)

Nihče ni pričakoval, da bode budgetna razprava tako dolgo trajala; zlasti se predsedništvo tega ni nadejalo, dasi je te počasnosti mnogo krivo samo, ker je dopuščalo, da so nekateri govorniki žlobudrali o rečeh, ki z državnim proračunom nimajo nič opraviti. Gosp. predsednik je sicer večkrat milo prosil in opominjal, naj se to nikar ne ponavlja, ker bi sicer govornikom prepovedal govoriti, ali ostalo je večidel pri opominih, samo poslanca Türka je bila doletela kazen, ko je hotel s pretvezo dejanjskega popravka svoj za naučno ministerstvo pripravljeni, pa po sklepu razprave zabranjeni govor vendar-le spraviti na dan.

Danes je bil predsednik načelnike posameznih klubov zopet zbral okoli sebe, da bi prevdarjali, kako bi bilo mogoče budgetno razpravo pred binkoštnimi skleniti. Načelniki so sicer obljubil, svojim tovarišem prigovarjati, naj nikar ne preveč ne govoré, in predsednik dr. Smolka je obljubil v tem smislu posredovati pri levičarskih klubih, ali gospôda se je naposled vendar-le prepričala, da je nemogoče budgetno razpravo dognati pred binkoštnimi. Po njihovem računu bi danes dovršili trgovinsko ministerstvo, ter rešili nekaj manjših predlogov, ki so v zvezi s poljedelskim ministerstvom in morajo rešeni biti pred državnim proračunom; potem bi precej danes pričeli tudi še glavni razgovor o poljedelskem ministerstvu, in bi ga jutri dovršili tako zgodaj, da bi bilo mogoče pred sklepom jutranje seje rešiti tudi še osrednje vodstvo justičnega ministerstva. V soboto ne bo nobene seje, ker se hoče celi dan prepustiti odseku za pretresanje špiritnega davka, ki bode zboroval tudi danes in jutri zvečer, in ko bi bilo treba, tudi še v ponedeljek. V torek se bo nadaljevala in po misli predsedništva tudi sklenila budgetna razprava, v sredo bi prišla na vrsto pogodba z Lloydom in v četrtek bi se pričela razprava o davku na špirit in žgane pijače.

Tako, pravim, računijo načelniki naših klubov; ali zdi se mi, da pijejo na medvedovo kožo in da bo danes komaj dovršeno trgovinsko ministerstvo. Dozdaj sta govorila samo dva levičarska govornika Schaub in Schwab o železniški upravi, za njima je v imenu vlade govoril predsednik državnih železnic, baron Čedik, kateremu je z dolgim govorom sledil sekijski načelnik Wittek. Ako vladni zastopniki tako obširno govoré, ne more se poslanec opanašati, če svoje zgovornosti ne brzda. Govoriti ima o trgovinskem ministerstvu še kakih pet govornikov in dva poročevalca; kako bo to v dveh ali treh urah mogoče?

Levičarji so predsedniku sicer obljubili, da razprave nočejo zavirati, ali izgovorili so si, da morata pri osrednjem vodstvu poljedelskega in justičnega ministerstva pred sklepom glavne razprave z vsake strani govoriti po dva govornika, kar se jim je obljubilo. Vsled te pogodbe govoré torej pri osrednjem vodstvu poljedelskega ministerstva štirje govorniki, dalje minister in dva generalna govornika pa poročevalec, vsega skupaj torej osem govornikov, katerih eni bodo precej obširni. Kako bi bilo torej mogoče vse to že danes rešiti? Vse kaže, da bomo jako srečni, ako jutri dovršimo poljedelsko ministerstvo.

Pri osrednjem vodstvu justičnega ministerstva, ki pride torej komaj pred torkom na vrsto, bo ravno tako, kakor pri poljedelskem ministerstvu, zopet osem govornikov, morda tudi več, ker bodo levičarji gotovo glasovali zoper sklep razprave, ako bodo videli, da imajo večino. To bi se pa kaj lahko primerilo, ker se nekateri poslanci za binkoštna praznika odpeljejo domú. Ne more se jim torej dovolj na srce pokladati, naj se v torek gotovo tudi že vrnejo na Dunaj. Levičarji so že sami po sebi razsrjeni nad ministrom Pražakom; ta srd se je ponovil z odgovorom na interpelacijo zaradi slovenskega vknjiževanja v zemljiščne knjige, in se huje vzbujal med obravnavo samo, ker bo minister, kakor sem že zadnjič poročal, pred svojim odgovorom odgovarjal tudi na interpelacijo Burgstallerjevo zaradi zemljiščnih knjig v Trstu. Ker bodo levičarji ministra Pražaka prijemali ravno zaradi slovenskih

zadev, se samo po sebi umé, da bi ne bilo prav, in da bi moral vsak zaveden narodnjak jako zameriti slovenskim poslancem, ako bi jih pri dotični razpravi ne bilo v zbornici in bi morda z drugimi malovestnimi poslanci zadolžili, da bi se ti napadi brez potrebe podaljšali in končali z nezaupnico za edinega ministra, ki mu je ravnopravnost slovenskega jezika resnično pri srcu. Prepričani smo namreč, da bodo levičarji glasovali zoper potrebnost za sedanje vodstvo, in da bi imela nasprotna večina za ministra Pražaka jako neugodne posledke, ki bi jih v prvi vrsti čutili Slovenci.

Ako se pa razprava o justičnem ministerstvu prične še le v torek, ni se nadejati, da bi bil državni proračun rešen že v torek, marveč bo trajal še v sredo in morda celó v četrtek; vsled tega se spremeni tudi drugi red, kakor ga je sestavilo predsedništvo v porazumljenji s klubovimi načelniki.

Ob 1/3. uri, ko to sklepam, je dovršeno trgovinsko ministerstvo, in so prišle na vrsto nekatere manjše na dnevnem redu stoječe reči, tako da pride poljedelsko ministerstvo morda vendar-le še danes v razgovor. Drugi govornik je dr. Poklukar.

Premlad poslanec.

Na Gališkem so nedavno že v tretje volili poslanca, ki pri izvolitvi še ni imel postavne starosti 30 let. Prva s tem pogreškom sta bila grofa Zamojski in Goluhovski, 1. maja t. l. pa je bil izbran za državnega poslanca vitez Kozlovski, ki bo še le 8. decembra t. l. star 30 let. Pred nekimi dnevi je prišel v državni zbor in storil obljubo, ali legitimacijski odsek je sklenil, naj državni zbor to volitev zavrže. Dotično poročilo se je danes razdelilo državnim poslancem. Toda vitez Kozlovski ni počakal, da bi se državni zbor pečal s tem predlogom, ter se je danes sam odpovedal poslanstvu. Pametnejši bi ne bil mogel ravnati; čudno je le to, kako mu je moglo namestništvo izročiti verifikat ali potrdilo, da je izvoljen za poslanca, ko je bila izvolitev njegova že iz početka neveljavna? Še bolj čudno je pa to, da je Kozlovski prišel v zbornico, dasi je moral vedeti, da nima postavne starosti in da bo volitev njegova zavrnjena. Morda je mislil, da

LISTEK.

Le pošteno!

Slika iz življenja. Česki spisal Al. Dostál, prevel H. H—o. (Dalje.)

Janovski romarji so poslušali pridigo, všeč jim je bila, in Karla je v šali rekla, da bo mogel Urh tudi pridigovati čez nekaj časa, in da bodo potem poslušali „kakor pena“. Urh ni odgovoril. Po sv. maši so se razšli romarji po gozdu, med kramarije, v gostilno, ali pa so šli domu. Nastalo je vpitje. Komaj je je mogel do konca, do zadnje „intrade“ zadušiti žandarm z občinskim slugo „serbusom“. Tu pa tam je prediralo, pa komaj se je prikazala sulica, kakor bi je odstrigel. Naši prijatelji so šli v gostilno.

Skozi odprta okna se je slišala sloveča hodo-tinska godba, spremljana z velikim bobnom. Tudi so se videli plesalci. Pa težko se je plesalo. Dvorana je bila prenapolnjena, in ker je hotel vsak plesati, so se komaj zibali. Janovščanje so se vsedli za dolgo mizo. Dekleta niso dolgo sedela, precej so plesala.

Urh je gledal po sobi. Bila je olepšana z venci iz pobarvanih tresk. V sredi je stal steber, na katerem so imeli plesalci suknje, klobuke, rute itd. Bil je kakor veliko strašilo. Na ta steber so radi svoje reči obešali, ker so jih imeli vedno pred očmi.

Na stenah je viselo nekaj podob; od spredaj Devica Marija, na strani Havliček in nasproti neka švicarska pokrajina. Nad vrati je bila steklena tabla z napisom: „Danes za denar, jutri zastoj.“

Karla in Marija niste prišli iz rok. Godba je svirala vedno, godci so igrali kakor bi imeli železna pljuča. Pa znali so si pomagati. En del je igral, in drugi je počival. Ko jih je pa premalo igralo, pomežiknil je glasovodja bobnarju, in ta je dal godbi „fundament“. Začel je tako, da so bila polna ušesa.

Nazadnje se je mogla Karla vendar enkrat od-dahnniti. Prišla je k mizi, kjer je sedel Urh. Kako je bila razpaljena! Lici sta ji goreli in oči igrale. Tako je še ni videl.

„Kaj pa Vi, Urh, ne bote šli plesat?“ To vprašanje glasilo se je nekako očitajoče. „Ne bote z menoj plesali?“

„Kako si morem upati? Nisem niti iz mlina, niti s kmetije kakor drugi plesalci.“

„Ne norčujte se“. V tem je pristopil k mizi županov Jurij in je prosil Karlo za ples. Lep fant je bil, pa v obrazu in njegovi zunanjsčini se je bralo, da je lahkoživec. Karla je pogledala Urha in rekla: „Z veseljem drugikrat, zdaj sem že obljubila tukaj gospodu Urhu“. Ta pa posmehujoč se odide. Urhu ni ostalo nič drugega kakor iti plesat. Plesal je lepo, bil je gibčen, čvrst. Točil se je z drugimi.

Pri mizi v kotu so sedeli sosede, kadili so, pili ter govorili o kmetijstvu, o božji poti, in ko se je plesalo, gledali so ples. Ravnali in razgovarjali so se, kako bi se to ali ono k tej ali oni kmetiji prilegalo, kako bi se lahko ti ali oni poročili, kaj bi k temu rekli stariši, itd. Tako so očetje med seboj blebetali. Jurij Hanušev ni plesal, postavil se je torej k „sosedski mizi“. Oče njegov ima v Janovu največje posestvo, je župan, more se torej sin enačiti marsikateremu mlinarju za mizo sedečemu.

Ko sta Urh in Karla okrog zaplesala, rekel je eden, da sta si ta dva kar primerjena. Jurij se je

ne bo nihče prišel na to, da je premalo star, in da med tem časom dopolni postavna leta; ali to bi še bolj obteževalo nepostavno ravnanje, ker je s svojim prihodom v državni zbor državno blagajnico spravil ob par sto goldinarjev, ki jih je po krivem dobil za pot in za dnino. V takih slučajih bi morala deželna oblast odrekati potrdilo in skrbeti za novo volitev.

Zapomnimo si to!

Nemško-češki poslanec Meissler je izročil včeraj državnemu zboru neko interpelacijo, v kateri se pritožuje, da je litomeriški škof na neki ljudski šoli za veroučitelja nastavljal duhovnika, ki nemščine ni zadosti zmožen, ter ministra vprašal, kako hoče odpraviti to nepostavnost in skrbeti za to, da zakon dobi veljavo? Kadar se mi pritožujemo, da so na Koroškem nastavljeni učitelji, ki materinega jezika niso zmožni, posmehuje se nam ta nemška gospoda, zapomnimo si torej ta dogodek, da vlado o pravem časi nanj opomnimo. Sicer pa je reč gotovo pretirana, kar sledi že iz dostavka, da veroučitelj nemščine ni zadosti zmožen. Torej jej je vendar-le zmožen, in najbrže tudi zadostno, ker si ne moremo misliti, da bi bilo škofijstvo za veroučitelja na nemški šoli nastavilo nemščini nevedčega duhovnika. Nemškim prenapetežem le to preseda, da je dotični veroučitelj češkega rodú in da morda nemščino govori s češkim naglasom. Ali tudi Knotz, Křepek in še nekateri drugi poslanci govoré z enakim naglašanjem, in vendar veljajo za čisto nemško kri.

Odgovor pravosodnega ministra dr. Pražaka

na interpelacijo gledé slovenskega vknjiževanja v zemljiške knjige.

V seji visoke zbornice dné 11. oktobra 1887 stavili so gospodje dr. Foregger in tovariši, in gospodje dr. Sturm, dr. Magg, vitez Moro in tovariši interpelaciji, ki se tičete iste stvari, namreč mojega ukaza deželnemu nadsodišču v Gradci z dné 21. julija 1887 gledé jezika zemljeknjižnih vlog v okrožji graškega nadsodišča. Na te dve interpelaciji ob enem odgovorim.

Minister se najprvo sklicuje na naredbe pravosodnega ministra z dné 15. marca 1862, 20. okt. 1866 in 18. aprila 1882, ki so imele namen, slovenskemu jeziku v slovenskih krajih odpreti vrata do sodišč, v kazenskih, civilnih, prepornih in neprepornih zadevah.

Iz tega sledí, pravi dalje minister, da te naredbe veljajo tudi za zemljeknjižne vloge, ker bi sicer morale biti izvzete.

Od leta 1882. sem večkrat dobil iz slovenskih krajev pritožbe, da se te naredbe prezirajo, in jaz sem vedno skrbel, da se te pritožbe uslišijo, ako so bile utemeljene, in če so bili uradniki zmožni jezika. Leta 1884. sem dobival pritožbe s Kranjskega proti izključljivi uporabi nemščine pri novih zemljišnih knjigah in proti vknjiževanju slovenskih vlog.

Gledé novih zemljišnih knjig na Kranjskem, kjer se je vseskozi uporabljala nemščina, nisem ničesa odredil, pač pa ukazal, da se mora zanaprej za zemljišne knjige, točno in izjemno rabiti slo-

venski jezik, kakor velevalo napominane naredbe, in da se mora vknjiževati v tistem deželnem jeziku, v katerem so vloge pisane. Kolikor mi je znano, delali so na Kranjskem vedno v tem smislu in ni mi došla nobena pritožba. Dne 1. junija 1887 mi je došla pritožba, da se je pri okrožnem sodišči v Celji slovenski pisana zemljeknjižna vloga sicer rešila slovenski, a vknjižila v nemškem jeziku. (Čujte! Čujte! na desnici.) Ko se je stvar konstatovala, poslala se je naredba deželnemu nadsodišču v Gradci, ki je predmet interpelacijama. To naredbo je deželno nadsodišče v Gradci naznanilo dotičnim okrajnim sodiščem. Naredba je imela namen, odstraniti opravičene pritožbe in doseči jednako postavno postopanje. Ako se morajo zemljeknjižne vloge reševati slovenski, morajo se po § 102, ob. d. z. in po § 5. in 9. naredbe iz l. 1872. tudi vknjiževati slovenski.

Drugačno postopanje se ne strinja z javno knjigo. Očitanje torej da so vsled te specijelne naredbe nastale posebne odredbe administrativnim potom, da sem torej posegel v judikaturu sodišč, je neutemeljeno, ker se je le odredilo, kako morajo sodišča ravnati v bodočih slučajih.

Kar se tiče opazke, da slovenski jezik nima potrebnih strokovno-tehniških izrazov, dovolj je opomniti, da so se vse dotične postavbe objavile v slovenskem jeziku v državnem in deželnem zakoniku, torej slovenščini ne manjka izrazov. Na Kranjskem so zemljišne knjige že dolgo časa slovenske, in kar je na Kranjskem mogoče, mogoče je v slovenskih krajih tudi na Štajerskem in Koroškem. (Prav res! na desnici.)

Gospodje interpelantje so povdarjali tudi narodnogospodarsko stališče. Dovolj je, da opomnim, da se tudi v drugih deželah vodijo javne knjige v več jezikih, ne da bi zemljišni kredit kaj trpel. (Čujte! Prav res! na desnici.)

Gospodje interpelantje so tudi opomnili, da se naredba ni objavila v naredbinem listu pravosodnega ministerstva. To se zato ni zgodilo, ker se je izdala le v konkretnem slučaju in je imela namen uveljaviti že obstoječe propise in odstraniti zlorabe, ki so se v praksi pokazale v okrožji samo jednega deželnega nadsodišča. (Dobro! Dobro! na desnici.)

Iz ravno istega vzroka se mi ni zdelo potrebno uradno naznaniti to naredbo deželnemu odboru štajerskemu in koroškemu in drugim korporacijam. (Živahno odobravanje na desnici.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. maja.

Notranje dežele.

Predsednik državnemu zboru, gosp. dr. Smolka, je za včeraj sklical predsednike vseh klubov k posvetovanju, kakó bi se mogla pospešiti proračunska razprava.

Državnozborni kazenskopostavni odsek se je posvetoval predvčerajšnjim o zakonu zoper ponarjanje živeža, ter ga rešil do 11. točke. Ta predmet bo končal že v prihodnji seji.

Srbska kraljica je včeraj odpotovala s prestolonaslednikom v Wiesbaden. Kralj Milan, ki jo je spremljal na kolodvor, ostal bo še nekaj dni na Dunaji ter se bo povrnil v Belgrad še-le prihodnji teden.

„z Bogom“. Mariji je bilo mrzlo, in zato je hitela hitro skozi drevored.

„Odpustite mi Urh, jaz sem Vas zapeljala v ples“, je prosila Karla.

„Kaj naj odpustim? Morebiti to, da ne morem nadaljevati šol, da sem sprideni dijak?“

„Ne govorite tako!“

„In vendar je res“, dostavil je žalostno Urh. Karla je molčala. „Bom šel k rokodelstvu“.

„V vsakem poklicu je dobro, če si ga le človek izvoli z ljubeznijo in se mu posveti s celim srcem“.

„Te Vaše besede bodo mene vodile po svetu“, je rekel Urh. „Zdaj se imejte dobro! Z Bogom!“

„Bodem se na svojega učitelja in prijatelja spominjala. Z Bogom!“

Topoli so šumeli, zgibali svoje glave, in marsikateri je zajecal v korenini. Od gozda je pihal oster veter in vpiral se v visoka drevesa. Skozi drevored je šel zamišljen mladeneč, in usta so šepetala: „V vsakem poklicu je dobro, če si ga le človek izvoli z ljubeznijo in se mu posveti s celim srcem — —.“

(Dalje prih.)

Avstrijsko-ogerski **veleposlanik v Carji-gradu**, baron Calice, prestavljen bo neki kot tak v London. Soproga njegova je rojena Angležinja.

Vnanje države.

Obravnave mej **Vatikanom** in **Rusijo** so se začasno pretrgale. Kakor se zatrjuje, imenoval bo papež pri prihodnjem konzistoriji 7 do 8 kardinalov. Budimpeštanski „Pester Naplo“ ima menda poleg svoje mrznje zoper Slovanstvo tudi še jako živahno domišljijo. Siromašna **Črnagora** mu sedaj ne dá spati. Čul je, kakor zatrjuje, od nekega črnogorskega odličnjaka o groznem skrivnem dogovoru mej Rusijo in Črnogoro, žrtva temu Evropo pretresajočemu dogodku pa je seveda — Avstrija. Ta pogodba bajé določuje, da bo v slučaju vojske mej Avstrijo in Rusijo planila Črnogora s 30.000 vojakov v Ercegovino, kar bo provzročilo, da bo morala poslati Avstrija v zasedene dežele — 200.000 mož. Ako bodeta zaveznika premagala Avstrijo, dobila bo Črnogora Bokor, sicer pa bo zahtevala Rusija za svojega bojnega tovariša „status quo“ in pa pet milijonov rubljev odškodnine.

Bolgarsko prebivalstvo v Rahovi je navdušeno sprejelo princa Koburškega. Po zahvalni pesmi so se mu predstavili uradniki in župani sosednih sel. Velika množica ga je spremlila do ladije. Isto tako je bil sprejem v Vidimu prizrčen. Eksarh Antin je v pričo naroda blagoslovil princa. — Redarstvo je imelo pri vaseh Bodeno in Bistriča dva boja z roparji (?), kojih eden je ostal mrtev na bojišči, drugega pa so vjeli. Preganjana četa obrnila se je proti turški meji. — Havasovo izvestje zatrjuje, da se bodo z nova pričele obravnave mej vodji Cankovcev in Karavelovcev. Vsa nasprotna poročila o nespravi so neresnična. — Ravno to izvestje preklicuje, da je bil metropolit Klement odstavljen zaradi sovražnega postopanja zoper princa. Prepovedalo mu je le mestno starešinstvo izvrševanje službe v trnovskih cerkvah, ker se pečá s političnimi zadevami, kar je nedovoljeno razkolniškim duhovnikom po cerkvenih postavah.

Nemškemu cesarju je toliko odleglo, da lažje požira. Virhov je preiskal gnoj iz bolnikovega grla; kakor se zatrjuje, našel ni ničesa v njem, kar bi nedvojno dokazovalo raka. Cesar je predvčerajšnjim delal skupno z generalom Winterfeldtom ter se je pozneje celo uro vozil po charlottenburškem gaju.

Nekaj odličnih **ruskih** potovalcev s celo karavano vjel je neki šejk v Mali Aziji blizu Aleppa. Mej temi so: bogati grof Stroganov, sin velike kneginje Marije, njegov svak in knez Ščerbatov s soprogo. Prvo poročilo došlo je v Petrograd potom neke brzjavke, koja se je posrečilo vjetnikom poslati v Carjiograd. Ruski krogi so jako razburjeni. Med petrograjsko vlado in turškim veleposlanikom Šakirom pašo vrše se živahne razprave. Turška vlada se trudi na vse moči, da bi z lepo poravnala ta dogodek ter kolikor mogoče hitro oprostila imenitne vjetnike, kar se bo pa težko zgodilo brez ogromne odkupnine. — Železniškima progama Varšava-Granica in Ivangorod-Dobrava je ukazala vojna uprava, da se morate v določenem časi prekrbeti z veliko množino premoga. Prva je sklenila vsled tega pogodbo za 600.000, druga pa za 400.000 stotov premoga, in sicer za jako visoko ceno, da bodete le dobili do pravega roka premog.

Francosko vojno in mornarično ministerstvo izdelujeta vzajemno načrt o novem kreditu 30 milijonov za obrambo nabrežij. — Protiboulangistiška liga patrijotov je imela minolo nedeljo prvo svoje zborovanje, v koji je sprejela nova pravila. V nasprotju z ligo patrijotov, ki je odprta vsem strankam, sestavljena bo „union patriotique“ samó iz republikancev. Prvi člen pravil slóve: „Union patriotique“ je ustanovljena kot nadaljevanje nekdanje lige patrijotov, da zahteva presojo frankobrodškega mirú, povrnitev Alzacije-Lorene in varstvo umetnij, trgovini in industriji zoper inozemsko tekmovalje. Vse zavezniške Nemčije preganja kot sovražnike. Deluje posebno in v prvi vrsti z odločno propagando v besedi in dejanji. Vsa politična in verska vprašanja so izključena iz društvenih obravnáv. Po konečnem členu 7. raziti se sme društvo še-le potem, ko bo dobila Francija zopet Alzacijo-Loreno. — „Journal Officiel“ objavlja poročilo pravosodnega ministra o upravi kazenskega sodstva v Franciji in Algiru leta 1886. Izmed raznih statističkih podatkov je posebno označivo to, kar obseza poročilo o hudodelstvih zoper pravost: „Naraščanje hudodelstev zoper pravost ima svoj vzrok edino le v mnogoštevilnih slučajih prešeštva. Predno se je zopet obveljavila postava o ločitvi zakona, bilo je napominanih hudodelstev leta 1883. le 371; leta 1884. bilo jih je že 668, 1885. leta 851 in 1886. leta 907.“ Ako je resnično, da številke dokazujejo, potem ima ta postava pač strašno nemoralno jedro.

V **angleški** spodnji zbornici je dne 15. t. m. predlagal prvi zakladni lord mr. Smith resolucijo, s koje se pooblaščuje vlada, da sme izdati za 3½ milijona sterlingov triodstotnih anujitet za avstralsko mornarico in boljše obrambo nekaterih zalivov in premogskih postaj v boljše varstvo angleške naselbinske trgovine, dežele in pristanišč. Zbornica je potrdila z 92 proti 48 glasovom sklep gledé avstralske mornarice, razprava o resoluciji gledé obrambe pristanišč in premogskih postaj pa se je konečno

vgriznil iz jeze v usta. Karla je čislala dijaka bolj kot njega — kmeta, bogatega kmeta in županovega sina. Pa se bo maščeval! „Kdo sta da dva?“ vprašal je tuji kmet, kateri Janovčanov ni poznal. „Dekle je prvega mlatiča hči, Karla, in plesalec —“ je naznanjeval drug. Ravno sta zopet priplesala, in Jurij dostavi glasno: „je Bartoša sprideni dijak“.

Kmetje so se temu smejali, in Urha — čudo, da ni kap zadel. Tresel se je, in ko bi ga ne bila Karla držala, bil bi morda padel. Obstala sta pri svojej mizi. Vzdignili so se, oblekli se in šli iz gostilne.

Mariji je donela v glavi godba, katero je slišala. Urhu je šumelo v ušesih: „sprideni dijak“, in Karla je bila še redkobesednejša. Pot je potekala počasi. Solnce je zahajalo krvavo za oblake in zrudel je celi zahod. Travniki so se že bliščali v rosi in samo strnišča so bila kakor puščava. Od gozda je pihal močan veter, in za vsakim drevesom je stala dolga senca.

Ko so prišli k Janovu, zvonilo je ravno „češčena Marija“. Še med topoli so molili in potem so si rekli

preložila. Mej debato je naznanil Smith, da namerava utrditi luke v prelivu la Manche, na Malti in pri Gibraltarji. — Stanhope je sporočil, da bo poleg že naznanjene komisije tudi vlada sama pod osebnim vodstvom temeljito preiskala, katera sredstva so potrebna za obrambo, ter bo dovolila tudi še poseben kredit za topove, ako se bo to zahtevalo.

Papeževo pismo o *irskem* vprašanju prečitale se bo v kratkem raz lece in ob enem ž njim skupna izjava škofov, da pismo ne zadeva niti narodnih pravic Irske niti lige. Vatikan je potrdil izjavo škofov.

Iz Londona se vstrajno poroča o neugodnem položaju v *Srednji Aziji*. Rusi neki nameravajo zasesti Herat in angleška vlada je prisiljena uvaževati slučajnost hitre operacije zoper Kabul. Toda kakor so danes političke razmere v Evropi, malo je verjetno, da misli Rusija na vojsko z Afganistanom, ter so te vesti le delo angleške bojne stranke. — Iz Merva se javlja: Nekaj družin nomadnih Salorov, ki žive v južnozahodni Turkomeniji ob meji mej ruskim in afganistanskim ozemljem, pozvale so afganistanske oblasti, naj plačajo tribut. Dne 24. aprila navstal je mej Salori in Afganci krvav boj. Hitro je odrinil v te kraje ruski polkovnik Alihanov, a našel je Salore že na ruskih tleh. Ta dogodek je ostal brez nadaljnjih nasledkov.

Kakor znano, izročila se je uprava otoka Thasosa (Trasse) *egiptskemu* kedu leta 1807 in pozneje ta pravica potrdila leta 1841. Pred kratkim so se spomnili Angleži, da je ta otok več ali manj del Egipta in da jim ne bo težko razširiti tudi na ta otok svoje oblastvo, koje imajo že ob reki Nilu. Angleški mornarski častniki so dobili nalog, naj pregledajo zaliv otokov, ki bi se dal vsled ugodne lege v Egejskem morji, ob makedonskem nabrežji, vshodno od polotoka Athosa izvrstno prestrojiti v pribežališče oddelku angleške mornarice v Sredozemskem morji. V Carjigradu pa so to izvedeli; zaradi tega je dobil posebna navodila turški komisar v Egiptu, Muktar paša, ki se je takoj pričel tajno posvetovati s keduom. Sklenilo se je, da se v preprečevanje tega angleškega naklepa izroči neposredna uprava otoka keduovemu striju, Halimu paši, ki stalno biva v Carjigradu. Princ Halim ni prijazen Angležem, zaradi tega upajo, da jih bo odvrčal od Thasosa, seveda le kolikor bo v njegovi moči.

Muričanski sultan še ni zapustil Mekineza. Vest o boji mej vstajniki in sultanovimi vojniki ter o porazu zadnjih je izmišljena.

Izvirni dopisi.

Z Dolenjskega, 15. maja. Po raznih opravkih pridem pretečeno nedeljo, 13. t. m., s popludanskim vlakom tudi v Krško. Od prijatelja poizvem, da je zvečer v prostorih tamošnjega „Bralnega društva“ majev koncert, kateri priredijo krški godci in pevci. Ker sem že večkrat čul ta godbeni klub in krške slavce hvaliti, sklenem do družega dne ostati v Krškem, da se prepričam, je-li res, kar sem pogosto čital po novinah.

Tako moja malenkost, vpeljana po prijatelju, stopi zvečer v dvorano „Krškega bralnega društva“. Poslušalcev ni bilo mnogo. Pravilo se mi je, da Krčani neradi zabajajo v to narodno društvo, ker mnogi izmed njih so na skrivnem še vedno protivniki narodnosti naši. Veliko je pa tudi taci, ki si ne upajo med boljše kroge priti zavoljo tega, ker nekateri — zlasti uradniki — nočejo občeovati z meščani. Žalostno je, da so v tem oziru uradniki našega mišljenja veliko grešili in še vedno grešijo. Nasprotniki so to zadevo bolje umeli, zbog tega so pa poprej tudi vse dobili na svojo stran; in še zdaj se sliši pogosto, da so nemški (oziroma nemčurski) uradniki prijaznejši od narodnih.

Kako se pa začudim, ko slišim v dvorani „narodnega društva“ mejsebojno občeovanje edino le v srečni in blaženi nemščini. V tem oziru narodnjaki prekosé tujce, kajti tisti, ki so poklicani v prvi vrsti skrbeti, da se povsodi in pri vsaki priliki goji naša mila materinščina, to prezirajo hladnokrvno na ljubo in v zasmeh našim nasprotnikom. Toda vse drugače sodijo naši prvaki o manj nabornih ljudeh. Strašno jim zamerijo, ako le-ti govore nemški. Vedite, da ti ljudje niso požirali šolskega prahu po gimnazijah ali celó po univerzah, kakor vi! Po tem takem jim ne moremo zameriti, ako včasih zabredejo v „riba-fiš-miza-tiš-špraho“, ker so tako vzgojeni. Ali vam, vam zamerimo, ki ste leta in leta trgali hlače po šolskih klopéh in vendar se ne morete odvaditi nemški občeovati in — uradovati! Gospóda! kje je doslednost? Pomislite malo in potem recite: „Mea culpa!“

No, kar se tiče krških dam, je najbolje, da molčimo, kajti te so v enomer gonile tisto prebla-

ženo nemščino — tako, da so me začele ušesi boleli. Krivi so pa le možje, ker ti jih s svojim ravnanjem pokvarijo ter premalo gledajo na materini jezik. — „Pojdite taki narodni možje rakom žvižgat“, ker krivih narodnih prorokov ne potrebujemo!

Dalje poslušam še nekoliko časa petje in godbo. Pesmi „Frankopanka“ in „Svoji k svojim“ ste mi bili najbolj všeč, ker ste bili slovanski. Tudi godci so godli prav dobro. Le čudno se mi zdi, da so vsi komadi bili nemških skladateljev. Mari ne morete dobiti slovanskih skladb? Se li s tem ne goji in ne poveljuje nemško mišljenje in nemški duh? Voditelji, pomislite malo! Kje je vaš narodni čut in ponos slovenski?!

Neka gospa je pela nemško na slovenski jezik prevedeno pesem s spremljevanjem na glasovirji (spremljevala jo je krška učiteljica V—r). Ta pevkinja ima res lep in močan sopran. Ali ko zapoje za dodatek še nemško pesem, vskliknem: Z Bogom, krško bralno društvo! ter ostavim ves užaljen dvorano.

Torej táko je tolikanj hvalisano narodno društvo v Krškem!! Prašam samo še: „Ali je odbor naroden, utrakvističen ali nemčurski?“

Mislim, da sem dovolj v tem kratkem časi videl z lastnimi očmi in slišal na svoji ušesi, kak duh sploh veje v dvorani „Krškega bralnega društva“. Nekateri imajo čisto prav, da se ga ogibljejo, videč, kako se notri šopiri nemščina — in kjer imajo prvo besedo — prisiljeni vodarji „et tutti quanti“.

Iz Hrenovic, 15. maja. V predzadnji številki „Slovenca“ berem, da so papež poslali vsakemu romarju, ki se je vozil z graškim vlakom, srebrno svetinjo. To je menda prejel vsak Slovenec, ki je potoval z dunajskim vlakom. Podpisani jo je danes brezplačno poslano dobil od dunajskega odbora. O tem nam je govoril pri zborovanji v „palazzo Pamphili“ vodja nemškega pokopališča, monsignor Ant. de Waal. Ko so bili francoski romarji pri avdijenci in se je oficijelni del končal, podali so se papež med romarje. Tega in onega so nagovorili in vsakemu so dali za spomin svetinjo. Enako je bilo tudi pri Hrvatih, če se prav spominjam. Pri teh avdijencah je bilo to lahko mogoče, ker ni bilo toliko romarjev prisotnih. Avstrijecev nas je bilo okoli tri tisoč in vsi smo imeli le eno avdijenco. Ker je tudi več drugih oseb prosilo, naj se jim dovoli z romarji vstop v Vatikan, zgodilo se je ravno pri našem sprejemu, da je bilo še zraven okoli 1000 oseb Neavstrijcev. Od tod taka gnječa, in zaradi tega so tudi svetinje izostale. Najbrž niso pomislili, koliko nas je. Hrvatov bilo je primeroma malo za tako dvorano in tako slovesen sprejem. K tej avdijenci bi bili radi še druge pustili. Podpisanemu so ponujali vstopno listino in najbrže tudi drugim. Pa takrat ravno časa nismo imeli, sicer bi bili ugodno priliko radi porabili.

Zaradi tega se je nameravala za nas še posebna avdijenca. Imela bi bolj privaten značaj, sv. Očetu bi bili po posameznih oddelkih, najbrž po narodnosti, svojo udanost skazali. Posebno monsignor de Waal si je pri sveti stolici dosti prizadjal za to in tudi že dosegel. Nagovarjal nas je, naj le še en dan počakamo v Rimu.

V ponedeljek 16. aprila se nam po skupni avdijenci naznani, da nas papež nikakor ne morejo več sprejeti. Drugi dan je bil za gotovo obljubljen sprejem 300 francoskim romarjem, ki odpotujejo v Jeruzalem. Potrebujejo tudi sv. Oče nekoliko počitka, vedna zaslíšanja in privatni sprejemi so jih zelo utrudili. Zatrđi nam pa g. vodja de Waal, da nam vsaj svetinje od papeža preskrbi, če bode le mogoče, le nekoliko naj potrpi.

Čez tri tedne so nam res došle.

Sploh moramo rimskemu odboru zelo hvaležni biti. Truda je imel veliko z nami, še predno smo dospeli v večno mesto. Ko smo tam bivali, so nekateri gospodje delali od jutra do pozne ure zvečer — večkrat odbila je že enajsta ura — da bi raznim željam vstregli, in že ko smo odšli, pošiljajo za nami.

Tako mi je včeraj naznanila neka oseba iz Idrije, da je prejela pólo za odpustke potom knezoškofjskega ordinarijata ljubljanskega. Dotično pólo sem oddal v pisarni le par dni pred odhodom. Reklo se mi je, da najbrž bode prepozno, pa kakor se kaže, je tudi to odbor preskrbel.

Póla za privilegirane altarje še niso dobili, pa kranjskih romarjev je samo jeden za to prosil, kolikor je meni znano. Nič ne skrbi, tudi to dojde.

Póla za odpustke, glaseča se na ime: Marija Cuznar (iz Kranjske gore?) je še pri meni. Ker te osebe v zapisniku kranjskih romarjev ne dobim, ne vem tudi, kam poslati. Naj se mi po listnici naznani, odpošljem jo takoj. Romarica je bila iz Rima že odšla, ko sem še-le pólo podpisano in kolekovano v „Animi“ dobil. Arko, kapelan.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 15. maja.

(Konec.)

Ko je prevzel predsedništvo mestnega zbora g. podžupan Vaso Petričič, poroča g. župan Peter Grasselli o načrtih in troškovnem proračunu za novo mestno deško šolo, katera se ima graditi na starem sejmišči. Troški bodo znašali 75.000 gld., in se bode telovadnica zidala posebej. Sedem sob bode za 80, tri sobe za 70 učencev. Letos izvrše se zidarska, tesarska, kamnoseška, kleparska in krovna dela, kar bode stalo 50.000 gld.; drugo leto pa plesarska, steklarska, mizarska in ključarska dela.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški vpraša, ali bo v sobah dosti zračne množine, kar mestni inženir g. Hanuš potrdi.

Mestni odbornik g. Povše vpraša, ali se je zaradi nakupa posestva blizo zemljišča, kjer se bode zidalo, že kaj pogajalo, na kar poročevalec gospod župan odgovori, da ne, predno mestni zbor stavbe na tem prostoru ne odobri.

Mestni odbornik g. Ravnihar nasvetuje, naj se denar za stavbo, ker naklada na pivo in najemnino še ni potrjena, vzame iz loterijskega posojila. Vsi nasveti obveljajo.

Župan Grasselli potem utemeljuje na drobno svoj samostalni predlog, da se državnima zbornicama pošlje prošnja za znižanje domarine, kar mestni zbor sprejme.

Mestni magistrat nasvetuje po g. Vončini, da se določi pristojbina v občinsko zvezo na 100 gl., za podelitev meščanstva pa 150 gl., kar obvelja, in se javna seja sklene.

Dnevne novice.

(Deputacija cirkniškega občinskega zastopa.) in sicer gg.: župan Miklavc in odbornika Šerko in Pogačnik so bili v torek zjutraj pri pravosodnem ministru dr. Pražaku in ga prosili, da bi se v Cerknici ustanovilo okrajno sodišče. Deputacija je potem šla k poljedelskemu ministru in se mu zahvalila za pospeševanje osuševalnih del pri Cerknici, Planini in Ložu.

(Česko-slovinský spolek.) Večini bralcev slovenskih časopisov je gotovo znano, da se je osnovalo koncem lanskega leta v Pragi omenjeno društvo, tako rekoč v spomin na lanski češki izlet v slovenske pokrajine in z namenom, da se seznanja ter približuje češki živelj sorodnemu slovenskemu. Pred kratkim brali smo v čeških listih, da je odbor omenjenega društva sklenil gmotno podpirati nekatera slovenska literarna in druga društva ter seznanjati svoje društvenike z njihovimi letnimi pojavi. Podpredsednik društvu, znani prijatelj Slovencev in vrli zagovornik češko-slovenske ideje, g. F. Lego v Pragi, naznanil je ravnokar naši „Matici Slovenski“, katerej je poverjenik in častni član, da ji pristopi društvo kot ustanovni član. Živ dokaz bratske vzajemnosti, ki se nam v zadnjem času vedno pogosteje kaže dejanjski. Slava!

(Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji.) Premeščeni so č. gg. kapelani: Ivan Wolf od sv. Štefana pri Žusemu k sv. Jurju na juž. žel.; Ivan Pavlič z Bizeljskega v Loko; Gašpar Kačičnik od sv. Barbare v Haložah v Kozje; Fran Simonič od Negove k sv. Barbari; Fran Klepač iz Kozjega na Bizeljsko.

(80.000 goldinarjev) daroval je do sedaj vsega skupaj znani rimski grof, v Gradei živeči baron Lilienthal, za cerkev Jezusovega Srca v Gradei.

(V Celje) pripeljalo se bo iz Gradea, Lipnice in Wildona na binkošno nedeljo proti poludnevni okoli 30 kolesarjev. Mudili se bodo tudi v Slovenji Bistrici in Konjicah.

(Iz Rogatec.) Naše gasilno društvo imelo je dne 9. t. m. svoj sedmi veliki zbor, na katerem je

poročevalac o drnštvenem delovanju omenil tudi dveh požarov v sosedni Hrvatski, kamor so naši gasilci na pomoč hiteli. V novi odbor so izvoljeni: Stotnikom g. Karol Jelovšek, namestnikom g. Leopold Holcinger; dalje gg. Ivan Brezinšek, Ivan Dreflak; kn. Windischgrätzov nadgozdar Jožef Simoni, Ferdinand Pimpl; Ivan Berlisk, Franc Tombosko, dr. Melcar in Adolf Meiner.

(Nova vojašnica), ki jo bodo letos v Zagrebu pričeli zidati, imenovala se bo „Rudolfova vojašnica“. Mestni zastop je sklenil cesarjeviča naprositi, da bode navzoč pri vlaganji temeljnika.

(C. kr. priv. občna zavarovalnica [Assicurazione Generali] v Trstu.) Dne 1. maja t. l. vršujočemu zborovanju „Assicurazione Generali“ v Trstu predložil se je računski sklep za upravno leto 1887. Rezultati, ki so se v tem letu dosegli, podajajo nov očitviden dokaz solidne podlage, na kateri deluje „Assicurazione Generali“; kajti le malo zavarovalnih društev obstoji, koje bi v resnici po tako škodopolnem letu, kakoršno je bilo preteklo leto, v položaji bile, svojim zavarovalcem garancije tako visoko zboljšati in pri tem svojim delničarjem precejšnjo dividendo izplačati. V letu 1887 izplačalo je društvo za 37.505 škod svoto 10.099.647 gld.; to je največja svota, katero je „Assicurazione Generali“ v enem letu izplačati imela. Vso svoto, katero je društvo vsled navstale škode od začetka svojega poslovanja do 31. decembra 1887 izplačala, znaša 207.379.802 gl., katere svoto, kolikor je nam znano, do sedaj ni še nobeno zavarovalno društvo na kontinentu doseglo. Kako je razmerje izplačanih škod rastlo, razvidi se iz tega, da od navedene izplačane glavne svote pride 84.090.911 gld. na zadnje desetletje. Rezerva za viseče rizike pomnožila se je za 1.914.618 gld., vsled katere je fond za jamčenje na 36.120.176 gld. narastel. Dobiček v letu 1887 znaša 705.633 gld. in na vsako delnico nominalne vrednosti 1000 gld. izplačala se je dividenda 265 frankov v zlatu. Stanje obstoječih zavarovanj za življenje povzdignilo se je za 77 milijonov in znaša 105.482.654 gld.

(Tatvina.) Dne 14. t. m. je neznan tat okradel poštarja g. Kristana pri sv. Roku poleg Sent Vida pri Zatičini. Odnesele je miznico, v kateri je bilo okoli 500 gold. gotovine.

Telegrami.

Dunaj. 18. maja. Odsek za postavbo o anarhistih je potrdil predlogo s krajšo dōbo do 31. avgusta 1890. Odsek za davek od špirita je postavil v točko 7. na predlog Dunajevskega kot povračilne številke tri, štiri, pet goldinarjev pri nizkem, eden, dva, tri goldinarje pri višjem vžitninskem davku. Dunajevski je rekel, da je to najskrajnejše, za kar je upanje dobiti pritrdjenje Ogerske.

Zagreb. 17. maja. Jesenske vaje se bodo vršile mej Daruvarom in Belovarom. Uporabile se bodo vse vojne 13. armadnega kora, kakor tudi skupno hrvatsko in del ogerskega domobranstva. Cesar bo prišel k sklepnim vajam, ki so določene v dan 13., 14. in 15. septembra.

Dunaj. 28. maja. Zbornica poslancev: Proračunska razprava. Poljedelski minister se zahvali Poklukarju za razne opomine, ki se bodo gotovo najnatančneje uvaževali in kolikor mogoče izvrševali. Minister kaže na obilno delovanje vlade v povzdigo kmetijstva na Češkem. Ministerstvo, koje imenujejo Nemcem sovražno, ustanovilo je štirikrat toliko nemških kmetijskih šol in zimskih šol, kakor Nemcem prijazne vlade. Čisto nemške deželne pokrajine dobile so za 2014 gld. več podpor nego češke. Osrednja zveza se tedaj ni ločila od deželnega kulturnega sveta zaradi potreb deželne kulture, marveč v politiške namene.

Berolin. 18. maja. Cesar počuti se vedno povoljno. Moči rastejo, izmečki manjši.

Berolin. 17. maja. „Pol. Nachr.“ napovedujejo nove odločne naredbe, da se prepreči plovljenje nemškega trga z ruskim žitom.

London. 18. maja. Spodnja zbornica. Pri obravnavi o troškovnem budgetu je Fergusson večkrat zatrdil, da vlada ni sklenila nobene zbornici neznane zveze, po kateri bi Anglija obljubila materijalno pomoč.

Toda ne bilo bi modro, ko bi vlada zanikala vsako vdeležbo svetovnih dogodkov, ker mora Anglija povsod varovati svoje koristi.

Aleksandrija. 19. maja. Abesinci so der-više pri vasi Moglanu popolnoma potolkli.

Sofija. 17. maja. Princ Ferdinand se jo povrnil zvečer v Sofijo, kjer je bil navdušeno sprejet.

Barcelona. 17. maja. Kraljica-vladarica je došla; njej na čast je bilo postavljeno mnogo slavalokov. Vladarico, ki je šla v cerkev s kraljem v naročji, pozdravljala je navdušeno neizmerna množica ljudi.

Vabilo

prvi redni občni zbor

„Katol. tiskovnega društva“

v četrtek 24. maja 1888 ob 10. uri dopoldne

v veliki dvorani

knexoškofovske palače.

Dnevni red:

1. Ogovor predsednikov.
2. Izročilo o odborovem delovanju v dōbi od 27. julija 1887 do 20. maja 1888.
3. Sosamezni predlogi*) in nasveti.

† Ljubljani, 14. maja 1888.

Odbor.

*) Če kdo pred. gg. društvenikov nametava staviti kak samostojen predlog, naznani naj to odboru do dne 20. t. m.

Umrli so:

16. maja. Marija Skuk, gostija, 79 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus. — Pavla Marjan, konduktarjeva hči, 12 let, Gradišče št. 8, jetika.

Tuji.

16. maja.

Pri **Maltcu**: N. pl. Stöckl, soproga svetnika, z Dunaja. — F. Pollanetz, uradnik, z Dunaja. — E. pl. Lichtenfels, c. k. profesor, z Dunaja. — Dr. Dessö-Matisz, odvetnik, z Ogerskega. — A. Strammer, oskrbnik, iz Klana. — J. Medved, iz Kočevja. — J. Böck, trgovec, z Dunaja.

Pri **Slonu**: J. Rebernigg, iz Reke. — J. Abeles, trgovec, iz Prage. — H. Gröger, trgovec, s Češkega.

Pri **Južnem kolodvoru**: L. Ceski, iz Prage. — K. Janson, lekar, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
7. u. zjut.	737.7	15.0	sl. vzh.	jasno		
17. 2. u. pop.	737.4	24.0	sr. jzap.	"		0.00
9. u. zveč.	738.3	38.4	"	"		

Krasen dan. Srednja temperatura 18.1°C., za 4.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

18. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl. 60 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16% "	80 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 20 "
Akcije avstr.-ogerske banke	870 " — "
Kreditne akcije	277 " 40 "
London	126 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 04 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 95 "
Nemške marke	62 " 17 1/2 "

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

prilporeča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela. Cenilniki s podobani zastonj in franko.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Dragotin Matković,

brivec in vlasuljar

v Ljubljani, pred škofijo šte. 11,

naznanjam p. n. občinstvu, da sem prevzel ta obrt in da bom vedno točno postrezal. (1)

Za birmance!

Priporočamo svojo veliko zalogo različnih mašnih knjig in opozorjemo posebno na naslednje, za birmance pripravne knjižice:

Nebeške iskricke, usnje, zlata obreza	55 kr.
Pobožni otrok, " " "	55 "
Steza v sveti raj, " " "	60 "
Mašne bukvice, usnje, marm. obreza	50 "
usnje, zlata obreza	70 "
Mašne in druge molitve, usnje, marm. obr.	56 "
usnje, zlata obr.	80 "
Sveti Alojzij, pol usnje	45 "
" " usnje, marm. obreza	60 "
" " usnje, zlata obreza	80 "
Molitvice bogoljubnega kristijana, trd. vez.	20 "
Angelj varh, trdo vezano	14 "
Nebeški kruh za otročje, trdo vezano	14 "
Šopek mašnih in drugih molitvic, trd. vez.	10 "

Kot poučne knjižice za birmance se posebno priporočajo naslednje:

1. Birmski spomin ali obširno razlaganje zakramenta svete birme za odrasle birmance; z drugimi molitvami za domačo in očitno službo božjo, v pol platno vezano velja 40 kr.
2. Sveta birma. Poduk in priprava za ta sveti zakrament, mehko vezano 12

V zalogi je tudi velika izbēra raznih knjig nemških, francoskih, laških i. t. d.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani.

OTOMANE,

!g ld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4,

Uzoreci blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmatratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot specialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilporečata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilporečilne za prekupec so oljnatne barve v ploščevinastih pušicah (Bleebbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Poštna zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnika. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 po zimi. Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2 popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz Polh. Gradca na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.